

Дата: 18.09.2023

Клас: 3-Б

Предмет: Читання

Вчитель: Старікова Н.А

Тема: Для життя – не для школи вчимося. Іан Вайброу «Капосна книжка Малого Вовчика»

Мета: знайомити учнів з творчістю відомого сучасного автора Іана Вайброу; вчити аналізувати дії та вчинки героїв; розвивати навички вибіркового та осмисленого читання; виховувати бажання бути добрим не зважаючи ні на які обставини.

Робота зі скоромовкою.

Читання методом «Черепаха – Сорока»

Стріла якось скоромовка На місточку злого вовка.

Скоромовить вовк почав - Ледь язик не поламав!

Бо ж була це скоромовка Для Івася - не для вовка.

Емоційне налаштування

У класі все не так як звичайно. Вазони на підлозі. Крейдою пописана підлога.

Діти сидять на партах, а пишуть на стільцях

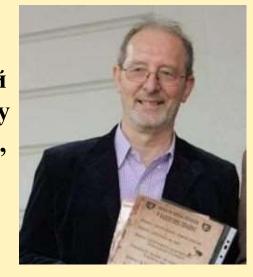

Мотивація навчальної діяльності. Бесіда

- Чи звично вам працювати таким чином?
- Що вас дивує?
- Як ви думаєте, чи працює хтось таким чином як ми сьогодні?
- У кожній країні, школі, сім'ї є свої правила, за якими вони живуть та яким слідують.
- Сьогодні ми з вами ознайомимося з твором, де все навпаки — не так як звичайно.

Знайомство з автором Іан Вайброу Щоденні 5. Читання для себе.

Іан Вайброу народився 3 травня 1941 р., англійський поет і письменник, автор книг для дітей. Іан Вайброу почав свою професійну кар'єру у віці 10 років, з того, що продав в місцеву газету вірш про мертву кішку в коробці. З цього часу він постійно пише вірші, пісні, п'єси, мюзикли, повісті та скетчі для радіо і телебачення.

Його талант оцінили після виходу в 1989 році книги « Історії Сніф», тоді газета The Times оголосила про появу справжнього таланту. З того часу Іан Вайброу написав понад 60 книг для дітей, його твори перекладені 21 мовою і видані в 24 країнах.

Один з найпопулярніших героїв книг Вайброу - це Малий Вовчик. Повісті про пригоди Малого Вовчика перекладені більш ніж 12-ма мовами.

Знайомство з автором Іан Вайброу Щоденні 5. Читання для себе.

Пройди тестування за покликанням

https://naurok.com.ua/test/ join?gamecode=7857804

Читання ланцюжків слів

ПОГАНЦІ ШАЛЕНІЙ

КАПОСНИЙ ДРІБНОТО

ЦІЛІСІНЬКИЙ БАГАТТЯ

ВОВЧИЛО-ХИЖАЧИЛО ВАТРА

СПРАВДЕШНІЙ ОТАБОРИЛИСЯ

ПОРОЗДМУХУВАВ ЛЬОДЯНИКИ

ТАБІР ПЛАСТУНІВ ВАТАЖОК

ПОВПРАВЛЯЙСЯ НА СКОВОРІДЦІ

ПОЗАМИКАЛИСЯ ДІСТАНЕШ ОБЛИЗЕНЬ

Щоденні 5. Читання для когось.

Опрацювання твору Іан Вайброу «Капосна книжка Малого Вовчика»

— ЧИТАЙ — ВСЕЗНАЙКОЮ ПІДРОСТАЙ

КАПОСНА КНИЖКА МАЛЕНЬКОГО вовчика

(Переклад з англ. Ореста Тарути). (Уривки)

побий мій брате Вовчило Хижачило! Прошу тебе стати вчителем мого старшого сина. Малого Вовчика.

я певен, що в душі наш Малий — злюка та нахаба. Однак останнім часом він поводиться надто чемко. І це нас неабияк непокоїть. Він, наприклад, дуже аже лагідний з Чухликом-Нюхликом, своїм молодшим братом, а вчора Малий Вовчик так рако вклався спати, що ми й нагарчати на нього не встигли. Ми з його матір'ю вважаємо, що надійшла йому пора вирушити во Школи Поганців, вивчити 9 Капосних Правил та здобити Значок Злого Вовка...

Ми в Вовчихою уже все перепробували. Ти - наша остання надія. Покладаємось на тебе і сподіваємося, що ти виховаєш із Малого Вовчика справдешнього лютого звіра.

Твій занепокоєний брат А. Задирака

 Дуже добре, лобуряко, — перейшов дядько до діла, - почнімо з історії, яка може стати тобі у пригоді. В ній заховано два правила поганця.

Дядько вишкірився своєю страшною ікластою посмішкою і почав:

- Жили колись трое маленьких поросят, і вони мене страшенно дратували, виспівуючи своїх дурнуватих пісеньок про те, що вони анітрохи не бояться страшного алого сірого вовка. Вони співали та реготали, реготали та співали. Тож я розлютився, знавіснів, оскаженів, пороздмухував їхні хатки і з'їв їхі

«Позакласне читання» c. 27-28

Вовчин вирішив пожартувати: Вовчик вириния обе, як потішно! І як Вам смакува

ли цеглинки?

— Замовкия, дрібногої — огризнувся дядько. —];. зовсім не смішної ГР-Р-Р. Я мав дуже прикрий вада док із цегляним будинком. Я намаганси роздмухати йс. го. Так дмухав, що мало дух не спустив, — а йому хол би що! Тому щоб и від тебе більше ні слова не чув поцегляні будинки!

 Добре, дядечку. — мовия я, — але зараз дозводь. те вам от що сказати: здаеться, я можу відгадати першь і друге Правило Поганця! Моя відповідь така:

Правило 1. Лютуй, шаленій, скаженій, навісній

Правило 2. Лайся на всі заставки,

Але дидькові було не до науки:

- А тепер вимітайся, дрібното! Піди в сад чи деївза і повиравляйся у дмуханні, - відрубав він.

Я поплівся в садок і заходився здмухувати кульбабки, і так надмухався, що мені аж голова замакітрильсь

...Я вийшов у ліс на прогулянку і наткнувся на чоловіка зі свистком!

 Привіт, друже! — сказав він. — Я — виховия клопчаного пластунського табору. Ми отаборилися б ля Озера Лісової Миші. На завтра в нас запланована 🦭 чірня ватра зі смаженими ковбаснами. Приєднуйся 🕮 нас — будемо раді. Ось, тримай запрошення!

Я схопив запрошения і люто гаркнув, але пластун на пе лиш відказав:

 Друже, здається, ти захрип! Ось тобі льодяник? від кашлю — має допомогти.

Я поспітив назад і все розповів дядькові. — Ватра з пластунами?! — зрадів дядечко. — Ня^м

ням! Як я люблю смачинх маленьких пластупів!

Щоденні 5. Читання для когось.

Опрацювання твору Іан Вайброу «Капосна книжка Малого Вовчика»

 Дядьку, гадаю, нас запрошують поласувати ковбасками, а не пластунами.

Але дядько мене не слухав:

 Я приготую парочку на сковорідці, а решту в казанку! А тобі дістанеться облизень, Г-Г-Г-Р-Р-Р!

... Непросто було в темряві шукати табір пластунів! Тож ми дуже зраділи, коли побачили багаття. Ватажок пластунської зграї підійшов до нас ... і привітно мовив:

— Ласкаво просимо, пане добродію! Ласкаво просимо й тебе, малий друже! Ви, мабуть, зголодніли в дорозі й хочете перекусити? Чим багаті, тим і раді!

Я збирався сказати, що не відмовлюся від смачненької колбаски, але дядько випередив мене:

— Г-Г-Р-Р-Р! Так, я голодний, як вовк, і готовий в'їсти всіх твоїх пластів'ят! Ану, мерщій тягни їх сюди, 60 як я розізлюсь, то роздмухаю та розтрощу весь ваш табір-р-р! Г-Г-Р-Р-Р-Р-Р!

Та ватажок зграї не розгубився:

Хлопці, тривога! — гукнув він. — Усі до сховку!
Він засюрчав у свисток, і всі пластуни враз позастрибували у намети, та ще й позамикалися эсередини.

Дядько розлютився, оскаженів, знавіснів та заходився дмухати й хухати що було сили на намети. Але нічого не сталося. Намети, мабуть, були міцні, бо й не думали роздмухуватись і трощитись. Дядькові щоки надималися все більше й більше, а сам він ставав усе червоніший і червоніший. Врешті, наче та кулька, яку надували і враз відпустили, він підстрибнув, шість разів перевернувся і зарив носом у землю... Всю дорогу додому я мусив тягти дядька за хвоста.

Любі мої мамцю й татку! Я остаточно вирішив — не хочу вирости таким, як дядечко Вовчило-Хижачило. Бо насправді він був не Хижачило, а Нешасний Самотній Дурило, адже в нього не було друзів! Та й хто дружитиме з таким брегль. було орузів: Га злим та жорстоким, лютим та з дібним Вовчилом? Коли я виросту, то хочу бути СОБОЮ... Hoom! Малий хижий та незлий Вовчик Іан Вайба

> «Позакласне читання»

c. 29-30

Аналіз твору

- Хто є головним героєм твору?
- Кого відправили на перевиховання і чому?
- Чи пасують героям твору їхні імена?
- Яким був кожен із них?
- Чи мав рацію тато, коли говорив, що Вовчик у душі злюка й нахаба?
- Яким батьки хотіли бачити Малого Вовчика?
- Назви перші два правила Поганця?
- Чи сподобалися вони Вовчикові?
 - Що хотів Вовчик більше за все?

Вибіркове читання. Вправа «Акула»

Дядько вишкірився....

Я поплівся в садок...

Я схопив запрошення і

Я поспішив назад і....

Непросто було у темряві

Він засюрчав у свисток

Дядькові щоки надималися

Я остаточно вирішив -

Висновок

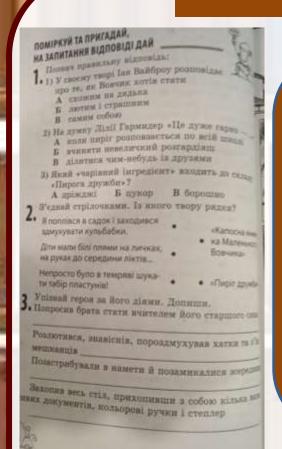
Чому Вовчик не захотів продовжувати навчання у свого дядька?

> Які риси характеру Вовчика ви б хотіли запозичити собі і чому?

Домашне завдання

Збірка «Позакласне читання» с.27-30. Прочитайте оповідання Іана Вайброу «Капосна книжка Малого Вовчика», дай відповіді на запитання на с. 36 Аудіо, відеозвіт читання та фото роботи надсилайте на освітню платформу Human або ел. пошту starikovanatasha1970@gmail.com Творчих успіхів!